

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/1013/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124297101
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Belko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124297101.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného č.1: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX, a oprávneného č. 2: mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX, zák. zast.: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX, proti povinnému: A. B., nar.: 24.03.1982, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E., o vymożenie výživného, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Dagmar Kováčová, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 027, pod sp. zn. 391EX 161/24, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

1 Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 14.05.2024 domáhali od povinného vymożenia výživného na podklade exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 6P/102/2021 zo dňa 14.10.2021 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a priložených príloh, vydal dňa 15.05.2024 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Dagmar Kováčová, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 37 927 027, ktorá exekúciu vedie pod sp. zn. 391EX 161/24.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 04.06.2024 a návrh na zastavenie exekúcie podal dňa 20.06.2024, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty a odôvodnil ho nasledovne. Navrhujem, aby exekučné konanie voči mojej osobe bolo zastavené z dôvodu, že trestným rozkazom som bol uznaný vinným za prečin zanedbania povinnej výživy, pričom mi bola určená skúšobná doba podmieneného odsúdenia na 18 mesiacov, kde mi bolo uvedené, že v rámci skúšobnej doby môžem splatiť zameškané výživné 1 930 EUR počas tejto skúšobnej doby, ktorá plynie od právoplatnosti predmetného trestného rozkazu. Taktiež chcem uviesť, že som opätovne stíhaný za prečin zanedbania povinnej výživy, kde ma stíhajú za obdobie od 01.11.2023 do vznosenia obvinenia, pričom dlh 1 350 EUR, ktorý je uvedený v tomto uznesení som bankovým prevodom uhradil na účet dcéry B. dňa 13.06.2024. Taktiež uvádzam, že všetko dlžné výživné bolo uhradené na bankový účet dcéry B.. Nie som vlastníkom žiadneho hnutel'ného ani nehnuteľného majetku. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby bolo exekučné konanie voči mojej osobe zastavené.

4. Matka oprávnených uviedla k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nasledovné. Nesúhlasím, aby došlo k zastaveniu exekúcie, pretože exmanžel nezaplatil celé dlžné výživné. Neuhradil ešte výživné za september, október, november, december 2022 a január, február, marec 2023. Dňa 29.09.2022 v sume 270 Eur uhradil exmanžel výživné za mesiac august.

5. Súdny exekútor zaujal k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nasledovné stanovisko. úhrada zameškaného výživného v sume 1.350,- EUR za obdobie 11/23 – 3/24 zo dňa 13.06.2024 bola

zohľadnená v danom exekučnom konaní. Súdny exekútor ju eviduje ako úhradu na účet priamo oprávnenému vykonanú po začatí exekučného konania. Rovnako Vám oznamujem, že podľa návrhu na vykonanie exekúcie, ako aj na základe detailu pohybu zo dňa 29.09.2022, vyplýva, že úhrada vo výške 270,- EUR bola započítaná ešte na výživné za 8. mesiac 2022 (informácia pre príjemcu), čiže netýka sa tohto exekučného konania, keďže návrh na vykonanie exekúcie bol podaný až na zameškané výživné od 9/22. V zmysle vyššie uvedeného navrhujem súdu Návrh povinného na zastavenie exekučného konania č. 391EX 161/24 zo dňa 20.06.2024 zamietnuť.

6. Podľa § 61k ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

10. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

12. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.)

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania

návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

14. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

15. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Ako už bolo uvedené, dôkazné bremeno zaťažuje v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie povinného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného, a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí, a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia, a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Teda ak v konaní povinný unesie dôkazné bremeno, je dôvod jeho návrhu vyhovieť, ak ho neunesie, jeho návrh je potrebné zamietnuť.

16. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa podľa neho správať, pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákon síce chráni aj záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

17. Exekučným titulom bolo zmenené výživné určené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 8P/41/2016-85 zo dňa 31.05.2016 tak, že sa zvyšuje výživné na maloletého A. B. nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100 EUR na sumu 150 EUR mesačne a mal. B. B. nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100 EUR na sumu 120 EUR mesačne.

18. Návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnení v časti „E) Vymáhaný nárok“ uplatnili nárok na zameškané výživné vo výške 3 240 EUR za obdobie od 09/2022 – 03/2024 v sume 1 800 EUR oprávneného č. 1 a v sume 1 440 EUR na oprávneného, a taktiež bežné výživné od apríla 2024 vo výške 270 EUR mesačne (150 EUR mesačne na oprávneného č. 1, 120 EUR mesačne na oprávneného č. 2).

19. Ku svojmu vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie pripojila matka oprávnených doklady o úhrade, ktoré preukazujú, že na účet oprávneného č. 2 povinný dňa 25.10.2023 uhradil sumu 1 022 EUR, dňa 18.08.2023 sumu 368 EUR, dňa 14.04.2023 sumu 500 EUR a dňa 29.09.2023 sumu 270 EUR. Súd uvádza, že úhrady povinného v sume 368 EUR, v sume 500 EUR a v sume 1 022 EUR boli oprávnenými zohľadnené už v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie. Čo sa týka úhrady v sume 270 EUR, tak tá sa týka zameškaného výživného za august 2023 a teda nespadá do obdobia zameškaného výživného vymáhaného v tomto exekučnom konaní. Dňa 30.06.2024 matka oprávnených súdnemu exekútorovi oznámila, že povinný na účet oprávneného č. 2 vykonal dňa 20.06.2024 úhradu v sume 810 EUR (výživné na obdobie 04/2024 – 06/2024) a dňa 13.06.2024 úhradu v sume 1 350

EUR (výživné za obdobie 11/2023 – 03/2024). Úhrada povinného zo dňa 20.06.2024 sa týka bežného výživného a úhrada zo dňa 13.06.2024 v sume 1 350 EUR sa vzťahuje na zameškané výživné vymáhané v tomto exekučnom konaní. V tejto súvislosti súd uvádza, že úhrada povinného zo dňa 13.06.2024 vo výške 1 350 EUR týkajúca sa zameškaného výživného bola zohľadnená povereným súdnym exekútorom v tomto exekučnom konaní.

20. Povinný navrhol zastaviť exekúciu aj z dôvodu, že nevlastní žiadny hnuiteľný ani nehnuteľný majetok. Z uvedeného je zrejmé, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie z dôvodu nemajetnosti. Súd konštatuje, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie z dôvodu, ktorý uvedený je v starom Exekučnom poriadku účinnom do 31.03.2017, konkrétne ide o ustanovenie § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Zastavenie exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, vyjadruje zámer zákonodarcu, podľa ktorého účelom exekúcie nie je len úhrada jej trov, ale uspokojenie pohľadávky oprávneného. V prípade zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku je nevyhnutné uvažovať o celom majetku povinného, a nie iba o časti, ktorá sa v konkrétnom prípade exekuuje, a ukáže sa, že výťažok z nej nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Podľa nového exekučného poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 01.04.2017 je možné exekúciu zastaviť len z uvedených v bode 6. toho uznesenia. Súd dospel k záveru, že dôvod, ktorý povinný uvádza vo svojom návrhu na vykonanie exekúcie, nemožno subsumovať pod dôvody na zastavenie exekúcie podľa exekučného poriadku účinného od 01.04.2017.

21. Pokiaľ povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie poukazuje na to, že nie je vlastníkom žiadneho hnuiteľného ani nehnuteľného majetku, súd v tejto súvislosti uvádza, že nemajetnosť, nepriaznivá finančná situácia ako aj zdravotný stav nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie. Aby mohla byť exekúcia z dôvodu nemajetnosti zastavená musí byť preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a to zisteniami súdneho exekútora. Ak v exekučnom konaní bude preukázané úkonmi súdneho exekútora, na základe výsledkov prešetrenia pomerov povinnej súdnym exekútorom, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora v zmysle § 61n ods. 1) písm. d. Súdny exekútor je povinný postupovať pri výkone exekúcie tak, aby nedošlo k nadmerným zásahom do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania.

22. V tejto súvislosti exekučný súd tiež konštatuje, že majetkové pomery povinného sú predmetom skúmania zo strany povereného súdneho exekútora v priebehu vykonávania exekúcie. Ak súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor v súlade s ustanovením § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodne o zastavení exekúcie. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora v priebehu exekúcie. Podľa platnej a účinnej právnej úpravy (Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov) súdny exekútor exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaví len v prípade, že sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo do 5 rokov od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok povinného alebo jeho príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekúcie. Z uvedeného podľa tunajšieho súdu vyplýva, že súd nie je oprávnený zastaviť prebiehajúcu exekúciu pre nemajetnosť povinného, nakoľko posúdenie nemajetnosti povinného a následné zastavenie exekúcie patrí podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku o rozhodovacej činnosti povereného súdneho exekútora. Vzhľadom na konštatované skutočnosti a citované právne predpisy súd dospel k záveru, že v zmysle platnej a účinnej právnej úpravy nie je oprávnený (bez kvalifikovaného posúdenia súdneho exekútora) posúdiť majetkové pomery povinného a zastaviť exekúciu pre nemajetnosť povinného.

23. Skutočnosť, že povinnému bol podmienične odložený výkon trestu odňatia slobody po podmienkou, že počas skúšobnej doby 18 mesiacov uhradí zameškané výživné v sume 1 930 EUR nie je možné subsumovať ani pod jeden z dôvodov zastavenia exekúcie uvedený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Stanovenie skúšobnej doby v trestnom rozhodnutí má vplyv len na posúdenie novej otázky nastúpenia povinného do výkonu trestu odňatia slobody v prípade, ak sa nesplní dlh na zameškanom výživnom v skúšobnej dobe. Samotné povolenie skúšobnej doby v trestnom konaní nemá vplyv na vymáhateľnosť nároku z exekučného titulu. V danom prípade bol povinnému podmienične odložený výkon trestu

odňatia slobody pod podmienkou uhradenia zameškaného výživného v sume 1 930 EUR v skúšobnej dobe, ktorá bola stanovená na 18 mesiacov.

24. Exekučný súd sa nestotožňuje s tvrdením povinného, že ku dňu 20.06.2024 bolo celé zameškané výživné uhradené na bankový účet oprávneného č. 2. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepriložil žiadny dôkaz o tom, že z jeho strany došlo k úhrade celého zameškaného výživného vymáhaného v tomto exekučnom konaní. V tejto súvislosti exekučný súd uvádza, že ku dňu vydania tohto uznesenia predstavuje dlh na zameškanom výživnom sumu 1 890 EUR.

25. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazným prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.